

Ólavsökuskrúðgongan

Skeivt at hóttta

Jógvan Fríðriksson: – Vit eru fólksins kirkja. Vit eiga at vera góðir við bæði fólk og myndugleikar. At seta fram hóttan um at boykotta skrudgonguna, sømir seg ikki kirkjuni

Jógvan Fríðriksson er prestur á Ströndum.

Hann tekur undir við, at broytingin í ólavsökuskrudgonguni er eitt brot á sýmbolikkinn í hesi skrudgongu. Og hann er samdur við bispin, at hetta eigur at takast upp.

– Tá vit vóru til dögurða hjá bispieftriskrudgonguna skjeyt eg sjálvur upp, at prestafelagið tekur sær av málinum. Og tí tóku allir undir við. Tí er tað prestafelagið, við Bjarna Bæk sum formanni, sum nú hevur málið um hendur, sigur hann.

Ov litið tosað

Men hóast avtalað er, at prestafelagið skal taka sær av tí, so er tað bara bispur, sum kirkjunnar vegna hevur úttalað seg um tað higartil.

Og Jógvan Fríðriksson tekur ikki undir við tí máta, bispur hevur handfarið málið uppá.

– Tað er púra rætt, at formansskapurin í tinginum átti at havi ráðfært seg við kirkjuna, áðrenn handan

broytingin var gjørd, sigur hann.

– Men hinvegin: Vit hava í langa tíð vitað, at ein broyting skuldi gerast. Og tá formansskapurin ikki vendi sær til bisp, so átti bispur at havi vent sær til formansskapin. Tí trupulleikin í øllum hesum er, at fólk hava tosað ov litið saman.

Jógvan Fríðriksson er samdur við Henningi Bøgesvangin, at tingsins formansskapur helst ikki hevur havt ta neyðuga vitanina um tann sýmbolska týðningin í skrudgonguni.

– Tað er orsök til, at tað bleiv sum tað bleiv. Eg eri sannfýrdur um, at tað ikki er av illvilja mótvegis fólka-kirkjuni, sigur hann.

Og júst tí heldur hann, at bispur er lopin framav.

– Tað bleiv ov litið tosað saman áðrenn. Nú haldi eg, at vit eiga at gera tað. Og tað er góð tíð – eitt heilt ár er til næstu skrudgongu. Eg ivist ikki í, at tað ber til at tosa seg til rættis áðrenn vit skulu ganga næstu ferð.

Hjálpir ikki at hóttta

– Tú tekur altso ikki undir við hóttanini um, at prestarnir taka seg aftur, um broytingar ikki verða gjørdar?

– Nei nei, at fara at hóttta soleiðis er tað ringasta, vit kunnu gera. Vit eru fólksins kirkja. Vit skulu vera góðir við okkara fólk og okkara myndugleikar. Vit mugu vera teir fyrstu at vísa, at vit eru til reiðar at tosa.

Jógvan Fríðriksson heldur, at lítil munur er á at hóttta vanlig fólk við at siga, at gera tit ikki so og so sleppa tit ikki til altars, og so at hóttta við ikki at ganga skrudgongu, um myndugleikarnir ikki gera so og so.

– Tað sømir seg ikki eini fólka-kirkju. Vit skulu vera tolnir og vísa hógv. Og vit skulu eisini hava rygg til at verða eitt sindur traðkaðir á viðhvørt, heldur hann.

Skeivt at gera ólavsökudag

Jógvan Fríðriksson heldur tað eisini vera vert at hava í

huga, hvør tað er, ið rindar fyrri kirkjuna.

– Kirkjan hevur eisini brúk fyrri myndugleikunum. Tað er neyðugt, at vit sýna góðan vilja. Og kanska serliga ólavsökudag, tá tingið verður sett.

Ein bagatell

Annars heldur Jógvan Fríðriksson, at málið um skrudgonguna er blást alt ov nógv upp.

– Bæði kirkjan og samfelagið sum heild hava so ómetaliga nógv annað at tosa um: og takast við, enn raðfylgjuna í skrudgonguni. Og eg haldi tað vera ógvuliga skeivt, at skrudgongan hevur fingið nógv meira blaðrúmd, enn t.d. ólavsökudagins løgmans.

– Tað er rætt, at formansskapurin í tinginum hevur gjørt eitt mistak. Men hetta er eitt smámál, og tað má kunna loysast í allari fordragilgheit.

S-S-

Eg gangi ikki við næstu ferð

Heri J. Joensen: Umskipanin av skrudgonguni er eitt tekin um, at tey kristnu lívsvirðini eru gliðin afturum í tinginum. Eg lutaki ikki aftur, verður tað ikki broytt

Heri J. Joensen er prestur í Vági. Og hann hevur eina heilt greiða hugsan um, hvussu ólavsökuskrudgongan skal skipast.

– Fyri mær er eingin ivi: Skrudgongan er ímyndin av, at vit eru ein kristin tjóð, og at vit byggja á tey kristnu lívsvirðini. Tí skulu prestarnir hava aðra síðuna, og politikarar og embætismenn hina síðuna, sigur hann.

– Hjá okkum skuldi bispur gingið fremst, síðani próstur, og síðani prestarnir eftir starvsaldri.

– Hvussu tann verðsliga síðani skipaði seg, skuldi sjálvsagt verið upp til teir, men eg kundi hugsað mær, at tingformaðurin gekk fremst, og síðani løgmaður næstfremst. Og hevði drotningin verið í Føroyum onkra ólavsökuna, skuldi hon sjálvsagt gingið fremst.

Kristnu lívsvirðini sett til viks

Heri J. Joensen er ein teirra sum heldur tað hava stóran sýmbolskan týðning, at prestarnir nú eru koyrdir aftur um miðjuna í aðrari

røðini.

– Eitt er, at kirkjan er degraderað. Tað kann eingin ivi vera um. Men eg haldi eisini at hetta sigur eitt sindur um hvussu tey kristnu lívsvirðini eru í metum í tinginum í dag. Fyri mær er tað týðuligt, at tey eru gliðin afturum, sigur hann.

Ein hali aftaná

Heri minnir eisini á, at skrudgongan altíð hevur verið høgt í metum innan kirkjuna.

– Allir prestar sum hava kunnað, hava altíð møtt upp til skrudgonguna. Vit hava kent okkum sum ein týðningarmiklan part av henni, og havt virðing fyri henni.

– Nú er hetta broytt. Ólavsökuskrudgongan er blivin ein skrudgonga hjá fyrst og fremst politikarum og embætismönnum. Vit koma sum ein hali aftaná.

Jógvan Joensen nevni, at gamalt var at skera av neytahala, tá hann hekk ov langt niður, og var til fortæð.

– Mær tykir, at tað er tað

sama sum hendur nú. Vit vera hildnir at vera til fortæð har frammi, og so verður bara stýtt og skorið, sum tingmenn finna fyrri gott. Tað er alt eitt tekin um tað sekularisering – sum fer fram í okkara samfelag.

Før ikki við

– Bispur hevur sagt, at prestarnir kanska ikki fara at ganga við komandi ár, um hetta ikki verður broytt. Hvát sigur tú til tað?

– Hvørja stöðu kirkjan tekur, veit eg ikki, men persónliga fari eg ikki at ganga við, um hetta heldur fram. Tað er eingin meining við tí.

Og Heri J. Joensen heldur, at tað verður ein skallut skrudgonga, um prestarnir ikki ganga við.

– Umframt tað sýmbolska virðið, er skrudgongan eisini vøkur. Og hon hevur stóran áhuga millum turistarnar. Verða prestarnir ikki við, haldi eg, at hon eisini fer at missa hetta.

S-S-

